

men det er jo op til ministeren at bruge sin be- myndigelsesbestemmelse.

Vi så bare gerne, at der var en bredere tilslut- ning til det, at det var noget, arbejdsmarkedets parter kunne være enige om, sådan at virksom- hederne ikke bare følte, at det var endnu en sta- tistikindberetning, der blev tvunget ned over hovedet på dem til ingen verdens nytte, men at det var en statistik, der var aftalt, og at det var en statistik, der var så nuanceret, at den også rent faktisk kunne bruges til noget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak, så går vi tilbage til ordførerrækken.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Indimellem ved man ikke rigtig, om man skal grine eller græde over det, der bliver sagt i den- ne her debat, men hvis man nu et øjeblik forestil- lede sig, at den faktiske situation var, at det var mændene, der var bagud lønmæssigt, ville vi så have den her diskussion i dag? Nej, det ville vi ikke, for så ville der for længst have været en statistik, og så ville vi ikke stå og have alle de her mudrede indlæg om, at lige præcis denne her statistik vil man ikke have, men man ved i øvrigt ikke, hvad man ellers vil have. Eller som hr. Lars Barfoed sagde, at i Det Konservative Folkeparti var de ikke principielt imod statisti- ker, og det kunne også godt være, at de skulle have en på et eller andet tidspunkt, men han sagde ikke det, der er interessant, nemlig hvor- dan Det Konservative Folkeparti gerne ville have den statistik skal se ud, og hvad tidsram- men er for den.

Kl. 15.50

Der er kommet rigtig mange påstande, afvær- gemanøvrer i denne her debat. En af dem hed- der, at ligelønsstatistik ikke vil føre til ligeløn, så derfor skal vi ikke have den. Der er jo ingen, der har påstået, at ligelønsstatistik af sig selv vil føre til ligeløn. Men det er jo inderlig banalt og indly- sende, at det er lettere at kæmpe for ligeløn, hvis man har nogle tal, så man kan fremlægge en do- kumentation. Det gælder på alle mulige områ- der, og derfor laves der også statistikker i meter- vis på alle mulige områder.

En anden påstand hedder, at det er meget bedre, hvis det er forankret lokalt, og at det er baseret på, at man har lavet en frivillig aftale in- den for et bestemt område. Jamen det er da glimrende, og hvis det skete over hele bredden, så ville det da være fremragende, men det sker jo bare ikke.

Hvor er K og V og regeringen henne i det her? Hver gang vi diskuterer det, så er der en el- ler anden afværgemanøvre. Det er ikke lige nu, vi venter på LO og DA. Så venter vi på Social- forskningsinstituttet. Så venter vi på, at nogle kommer med et forslag til, hvordan en ligeløns- statistik kunne se ud på en bedre måde end den- ne her. Der er hver gang noget, vi lige venter på. Det er det rene Alfons Åberg at snakke om det her. Vi skal lige have ordnet noget andet, der er vigtigere.

Så er der udtalelsen om, at problemet i virke- ligheden handler om det kønsopdelte arbejds- marked. Ja, selvfølgelig handler en del af det her om det kønsopdelte arbejdsmarked. Men hvor er ministerens strategi – hvis han hører efter! – til at gøre noget ved det kønsopdelte arbejds- marked. Han hører ikke efter, og han har tilsyne- ladende heller ikke tænkt sig at gøre noget ved det.

Så er der det, som også kom fra ministeren – ministeren må gerne høre efter – nemlig at hvis der er mistanke om, at der er ulige løn, så skal der jo alligevel rejses en sag, og så skal tallene jo alligevel på bordet. Jamen hvorfor pokker dog så ikke sørge for, at de er der i form af en stati- stik?

Så kan vi da diskutere, om vi skal fritage de mindre virksomheder og så bygge den op om de store og de mellemstore virksomheder. Skal vi lave et kompromis, der hedder, at alle ikke har adgang til det her, at det er de faglige organisati- oner, der har adgang til det, og så selvfølgelig arbejdsgiverne? Er der overhovedet vilje til at diskutere det, eller er det hele bare et spørgsmål om at slippe for at tale om det?

Så var der ministerens clou i dag: Det her er bare symbolpolitik. Jeg tvivler på, at ministeren ville have sagt det samme, hvis han var kvinde, men jeg kan selvfølgelig ikke vide det. Det er jo absurd, og jeg synes, det er ekstremt groft over for alle de kvinder på arbejdsmarkedet, der får lavere løn, fordi de er kvinder, at kalde det her symbolpolitik.

Man kan være kritisk over for modellen, ja- vel, men så er det naturlige jo at gå ind i en kon- struktiv dialog om, hvordan det kunne laves i stedet for bare at gasse sig op til at kalde det symbolpolitik. Jeg får altid denne her mistanke om, at når man gasser sig op i det gear, så er det, fordi man gerne vil slippe af med problemet el- ler bare gerne hurtigt hjem og helst ikke have tid til at diskutere det, fordi det er pokers besvær- ligt, og V og K er jo alligevel imod det.